

4. Dostawca może w uzasadnionych przypadkach zwolnić odbiorcę od obowiązku zwrotu opakowania wysyłkowego w całość lub w części, przekraczającej ustalony wyżej procent zwrotu (§ 24).

5. Opakowania wysyłkowe uszkodzone, lecz nadające się do remontu, o ile nie mogą być odremontowane przez odbiorcę we własnym zakresie, a dostawca na odkupno tychże nie reflektuje, podlegają obowiązkowi sprzedaży organizacjom powołanym do skupu i remontu takich opakowań.

§ 29. 1. Jeżeli dostawa odbywa się w opakowaniach odbiorcy, powinien on dostarczyć je na swój koszt w stanie czystym i zdatnym do natychmiastowego napełnienia do miejsca załadowania towaru.

2. Opakowania powinny być dostarczone w takiej ilości, ażeby mogły pomieścić zamówioną ilość produktów i — jeżeli wysyłka produktów ma nastąpić kolejną — co najmniej na trzy tygodnie przed planowym terminem dostawy.

3. Przed napełnieniem opakowania produktem dostawca powinien zbadać opakowanie pod względem czystości i przydatności do napełnienia. Jeżeli opako-

wanie, nadesłane przez odbiorcę, nie nadaje się do użytku i dostawca nie posiada możliwości doprowadzenia tego opakowania na koszt odbiorcy do stanu używalności, wówczas dostawca zawiadamia o tym niezwłocznie odbiorcę i równocześnie odcyła mu opakowanie na jego rachunek.

4. W razie nieodpowiedniego stanu opakowania lub jego zanieczyszczenia niedopuszczalne jest napełnianie opakowania produktem, nawet gdyby odbiorca wyraźnie tego się domagał.

§ 30. Obrót opakowaniami po artykułach trujących (płyn etylowy) lub szkodliwych dla zdrowia powinien odbywać się ściśle według instrukcji obowiązującej w obrocie tymi artykułami.

§ 31. Postanowienia zawartych już umów powinny być dostosowane do przepisów niniejszego zarządzenia w terminie 14 dni od daty wejścia jego w życie.

§ 32. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: w z. J. Kutin

1243

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 4 października 1951 r.

w sprawie sposobu wystawiania recept przez lekarzy.

Na podstawie art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1950 r. o zawodzie lekarza (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 458) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Recepta wystawiona przez lekarza powinna zawierać:

- 1) nazwisko, imię i adres lekarza oraz wyrazy „lekarz“ bądź „dr medycyny“, wykonane drukiem lub odbite stemplem;
- 2) nazwisko i imię chorego, a w przypadku gdy lek jest zapisany dla dziecka w wieku poniżej 14 lat i zawiera w swym składzie truciznę, środek silnie działający lub środek odurzający — ponadto wiek dziecka;
- 3) nazwę i ilość leku gotowego bądź surowców farmaceutycznych, które mają być użyte do sporządzenia leku recepturowego, a w miarę potrzeby — postać, w jakiej lek ma być wydany;
- 4) sposób użycia;
- 5) datę wystawienia recepty;
- 6) podpis lekarza.

2. Dopuszcza się następujące odstępstwa od zasad określonych w ust. 1:

- 1) w przypadku gdy recepta jest wystawiona na blankiecie zakładu społecznego służby zdrowia, można nie zamieszczać adresu lekarza;
- 2) w przypadku gdy przepisany w receptie lek nie zawiera w swym składzie trucizny, środka silnie działającego ani środka odurzającego, sposób użycia można zastąpić wyrazem „wiadomo“, a jeśli chodzi o lek pojedynczy odpowiadający tym warunkom — sposobu użycia można nie zamieszczać.

3. W przypadku gdy przepisany w receptie lek jest przeznaczony do stosowania przez lekarza przy wykonywaniu zawodu, w receptie — zamiast danych określonych w ust. 1 pkt 2 i 4 — należy zamieścić wyrazy: „do własnego użytku“.

§ 2. 1. Lekarz może — z zastrzeżeniami zawartymi w ust. 2, 3 i 4 — zamieścić w receptę polecenia dla apteki:

- 1) powtórnego wydania bądź niewydawania leku na podstawie sygnatury (odpisu recepty) — przez zamieszczenie wyrazów „powtórzyć“ bądź „nie powtarzać“;
- 2) wydania leku poza zwykłą kolejnością — przez zamieszczenie wyrazów „wydać natychmiast“.

2. W przypadku gdy lek jest przeznaczony do użytku wewnętrznego bądź do zastrzyku i zawiera w swym składzie truciznę, polecenie „powtórzyć“ wolno zamieścić jedynie przy równoczesnym podaniu, w jakim okresie czasu powtórzenie ma nastąpić.

3. Nie wolno zamieszczać polecenia „powtórzyć“ w przypadku, gdy lek jest przeznaczony do użycia wewnętrznego bądź zastrzyku, przy czym zawiera w swym składzie:

- 1) środek odurzający;
- 2) truciznę bądź środek silnie działający, a przepisana dawka (dzienna bądź jednorazowa) przekracza maksymalną dawkę (dzienną bądź jednorazową).

4. Polecenie „wydać natychmiast“ wolno zamieszczać jedynie wówczas, gdy ze względu na stan zdrowia chorego konieczne jest natychmiastowe dostarczenie mu leku.

§ 3. W receptie wolno przepisać lek, zawierający w swym składzie środek odurzający, jedynie w postaci i w dawkach przeznaczonych do użycia leczniczego oraz pod warunkiem, że ogólna ilość środka odurzającego nie przekracza 10 maksymalnych dawek jednorazowych.

§ 4. 1. Recepta powinna być napisana czytelnie atramentem bądź ołówkiem atramentowym. Poprawki powinny być omówione i podpisane przez lekarza.

2. Nazwy środków farmaceutycznych powinny być podane w brzmieniu ustalonym w urzędowym spisie

leków bądź innym obowiązującym wykazie — z tym jednak, że jeśli chodzi o leki złożone z kilku surowców farmaceutycznych wymienionych w tych wykazach — wolno podawać nazwy ogólnie przyjęte.

3. Nie wolno skracać nazw środków farmaceutycznych w sposób, umożliwiający ich wieloznaczne odczytanie.

4. Polecenia dla apteki (§§ 2 i 5) mogą być podane w języku łacińskim.

§ 5. Ilość surowców farmaceutycznych, przeznaczonych do sporządzania leku recepturowego, należy w receptie podawać wagowo, w systemie metrycznym — z tym jednak, że ilość surowca farmaceutycznego:

- 1) płynnego — wolno podawać w kroplach;
- 2) będącego środkiem obojętnym, a przeznaczonego dla nadania lekowi odpowiedniej postaci — wolno oznaczać wyrazami „ilość odpowiednia“.

§ 6. Na receptę, dotyczącą leku przeznaczonego do użycia wewnętrznego bądź do zastrzyku, a zawierającego w swym składzie truciznę, środek silnie działający lub środek odurzający, lekarz jest obowiązany:

- 1) obok określenia ilości leku bądź surowca farmaceutycznego (§ 1 ust. 1 pkt 3) postawić wykrzyknik, powtórzyć tę ilość słownie oraz zamieścić obok swój podpis — jeżeli przepisana dawka jednorazowa przekracza jednorazową dawkę maksymalną;
- 2) obok sposobu użycia (§ 1 ust. 1 pkt 4) postawić wykrzyknik oraz zamieścić obok swój podpis, jeżeli przepisana dawka dzienna przekracza maksymalną dawkę dzienną.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: J. Sztachelski

Warunki prenumeraty Monitora Polskiego na rok 1952

Opłata za prenumeratę Monitora Polskiego w roku 1952 wynosi:

	<u>Cz. A</u>	<u>Cz. B</u>	<u>Obie części A - B</u>
rocznie	45.—zł	42.—zł	87.—zł
półrocznie	27.— „	25.— „	52.— „

Opłata za prenumeratę powinna być uiszczona co najmniej na 15 dni przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 15 grudnia 1951 r., za II półrocze — do dnia 15 czerwca 1952 r.

Jednostki pozostające na rozrachunku gospodarczym powinny wpłacić należność za prenumeratę na konto P.K.O. I-4797/416 w terminach wyżej podanych. Na odcinku wpłaty należy podać dokładny adres wysyłkowy (z uwzględnieniem ulicy i Nr domu) oraz ilość egzemplarzy. Nadsyłanie zamówień jest zbędne, gdyż wysyłka Monitora Polskiego dokonywana będzie wyłącznie na podstawie otrzymywanych wpłat. Rachunki za prenumeratę wystawiane nie będą.

Jednostki objęte budżetem centralnym powinny zgłosić do dnia 31 października br. zapotrzebowanie na Monitor Polski do właściwego ministerstwa (urzędu centralnego), a nie wprost do Administracji Wydawnictw P. R. M.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów.

Redakcja: Prezydium Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 46/48.
Administracja: Administracja Wydawnictw Prezydium Rady Ministrów, Warszawa, ul. Bracka 20a.

Prenumerata Monitora Polskiego w roku 1951 wynosi: cz. A — rocznie zł 45.—, półrocznie zł 27.—, cz. B. rocznie — zł 72.—, półrocznie 45.— zł. Prenumerata przyjmowana jest na okres co najmniej półroczny (od I.I i od I.VII). Prenumeratę Monitora Polskiego oraz ogłoszenia przyjmuje Administracja Wydawnictw P. R. M. w Warszawie, ul. Bracka 20a oraz punkt sprzedaży w Łodzi, ul. Nowotki 21. Konto czekowe P.K.O. Warszawa Nr I-4797.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Prezydium Rady Ministrów (Warszawa, ul. Bracka 20a) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego nabywać można w Administracji Wydawnictw P. R. M. Warszawa, Bracka 20a, w punkcie sprzedaży w Łodzi przy ul. Nowotki 21 (Hipoteka), w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Kielcach, Rzeszowie i Wrocławiu oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszyńsku, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Olsztynie, Opolu, Poznaniu, Szczecinie i Toruniu.